

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/128/2018
Identifikačné číslo spisu: 5713213799
Dátum vydania rozhodnutia: 21.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Slováčková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5713213799.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne CD Consulting, s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vězňů 1272/21, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanému N. V., bytom J. Š. XXX, zastúpenému opatrovníčkou G. V., bytom J. Š. XXX a právne zastúpeným spoločnosťou Podhorský & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Zámocká 36, IČO: 46 962 000, o zaplatenie 1 200,83 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10 C 224/2013, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. júna 2015 sp. zn. 8 Co 362/2015, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 17. apríla 2015 č. k. 10 C 224/2013-131 zamietol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva urobenú žalobkyňou podaním doručeným súdu 29. decembra 2014; zároveň pripustil, aby do konania vstúpilo združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, ako vedľajší účastník na strane žalovaného.

2. Krajský súd v Žiline uznesením z 29. júna 2015 sp. zn. 8 Co 362/2015 na odvolanie žalobkyne napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vstup občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nepripustil.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 7. októbra 2015, ktoré však písomným podaním doručeným Okresnému súdu Martin 22. januára 2016 vzal späť.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vety prvej, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred

dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Podľa § 446 CSP ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že so zreteľom na právne účinný dispozitívny úkon žalovaného, ktorým vzal dovolanie späť, postupoval v súlade s citovaným ustanovením CSP a dovolacie konanie zastavil.

7. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP), avšak v danej veci dodáva, že v dovolacom konaní žalobkyni vznikol zásadne nárok na náhradu trov dovolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP by mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalobkyňa v dovolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

9. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v dovolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

10. Dovolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalobkyne rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci samej pomerom hlasov 3 : 0 a v časti trov konania pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.